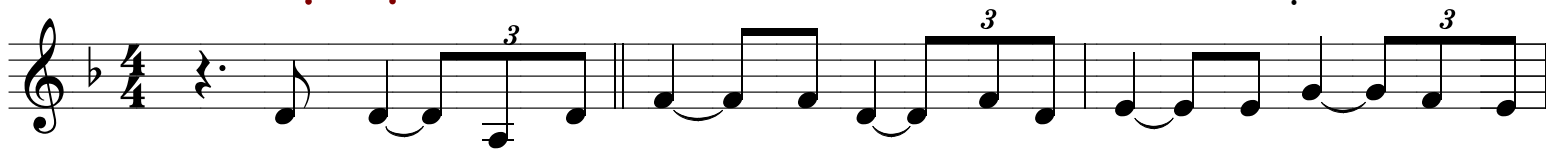

Vết Tròn Miên Viên

Thơ Lê Thị Lộc

Nhạc Lmst2009

Vu vơ nào chợt đến Tím cả góc hồn ta Trời đất như giao

hòa Suốt suốt mãi chiều nay Một mình trong suy ngẫm Nhìn mưa lất phất

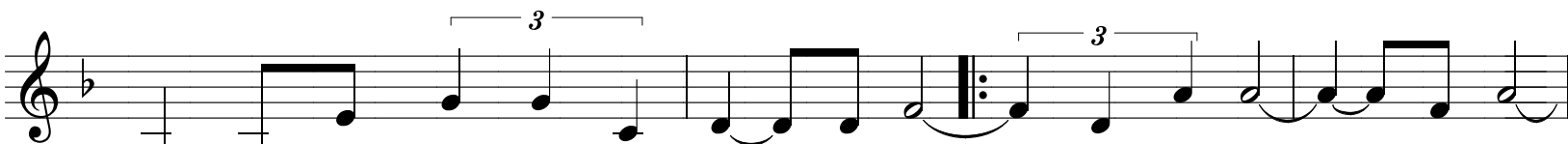
bay Tái tê từ sâu thẳm Gió ơi! có biết chăng? Giọt đắng nào cô

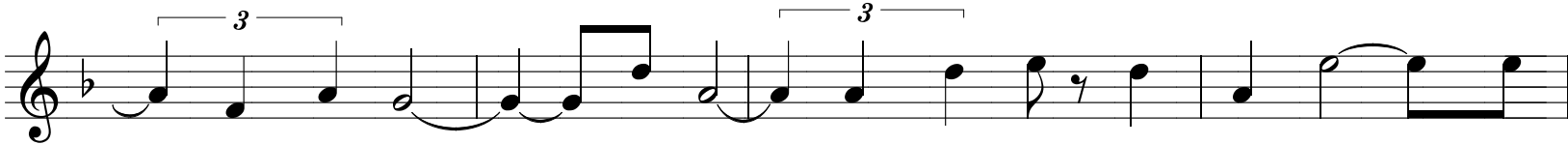
động Âm ỉ cả cõi lòng Làm sao mình có thể Nuốt chửng bao muộn

phiền Nhưng rồi như vô vọng Rung rức cả buồng tim Cuộc đời ôi!... phức

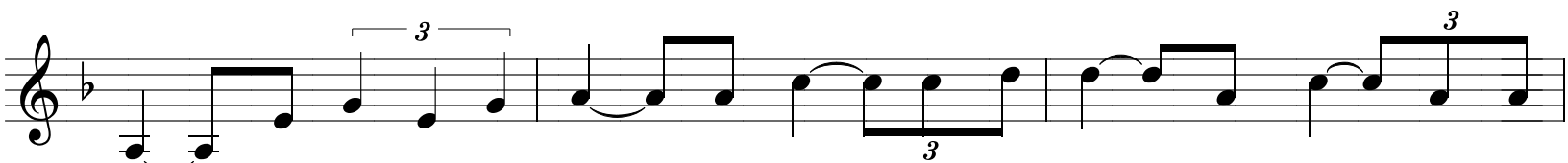
tạp Khắc khoải cả đời ta Tìm đâu tình ấm áp Lời nói

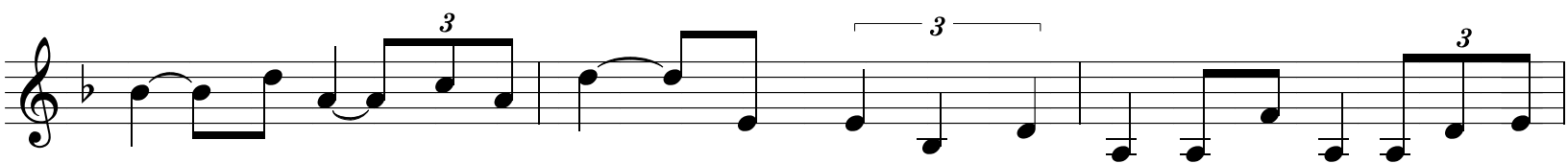
để gió bay Cuốn đi vòng thân ái Cho đời lấm phủ

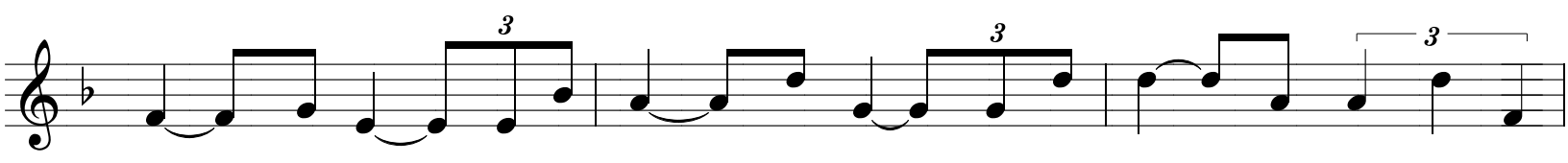
phàng Bao lần như hột hăng Mát cả niềm tin yêu Mà ta luôn cứ

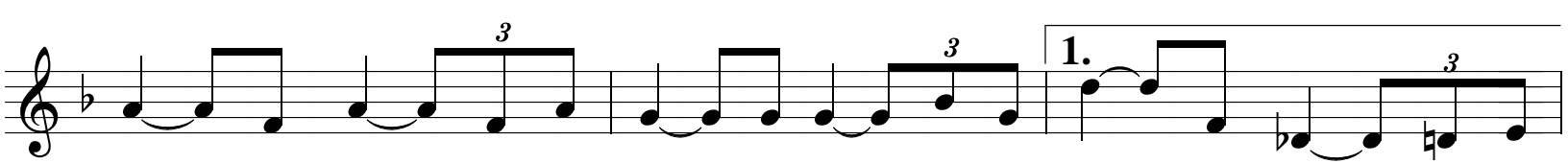
ngỡ tìm được ở đâu đây...? Trời ơi! sao khó quá Tìm đâu? Và tìm

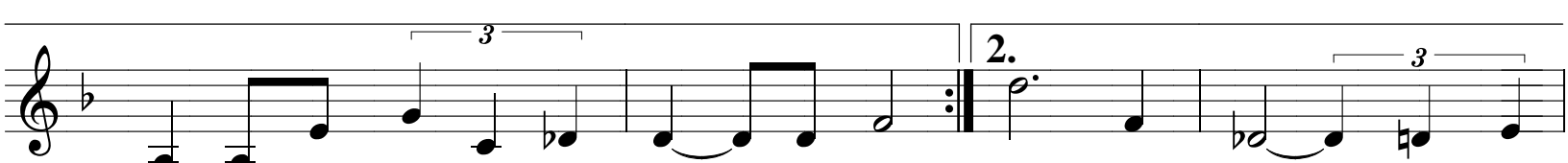
đâu? Cả đời rong ruổi mãi Riêng mang một chữ sầu Thế trần bao la

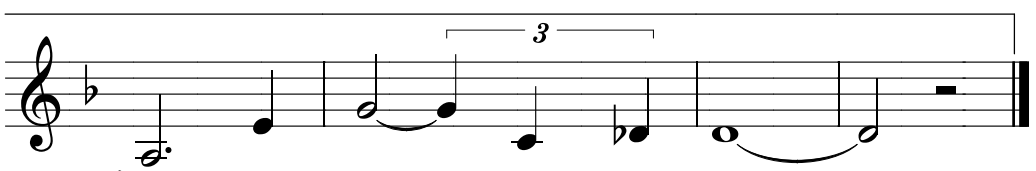
lắm Sao người mãi quần quanh Cái vòng thật nhỏ bé Buộc chặt mãi vào

thân Đời ngắn ngủi biết bao Còn gì khi nằm xuống Vồn vện một chữ

"TÌNH" Xin gửi lại ngàn sau... Tìm đâu xuống Vồn vện một chữ

"TÌNH" Xin gửi lại ngàn sau...

Copyright by Lmst2009/Lê Thị Lộc